

No. .
Bijl. : 2

Betr. : Freundschaftstreffen mit
ausländischen Frauen.

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie te doen toekomen een afschrift van het schrijven dd. 19 November j.l., verzonden aan de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, zulks naar aanleiding van een door deze aan mij toegezonden "Aufruf zu einem Freundschaftstreffen", waarvoor ik U volledigheidshalve tevens een fotocopie moge aanbieden.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Binnenlandse Zaken
te
'S-G R A V E N H A G E

**Froudschaftstreffen mit
ausländischen Frauen.**

22 NOV 1954

In antwoord op Uw ongenummerd schrijven dd. 5-11-'54, waarbij U mij toezond een door een vijftal Duitse vrouwen ondertekende oproep tot het houden van een internationale conferentie voor de vrede te Stuttgart, heb ik de eer Uwer Excellentie het volgende te berichten.

In Januari van dit jaar vond te Genève een vergadering plaats van de communistische Internationale Democratische Vrouwen Federatie (I.D.V.F.), welke o.m. door een gedelegeerde van de Nederlandse Vrouwen Beweging (N.V.B.) werd bijgewoond.

Bij een terugblik over de daarop gevolgde activiteit der communistische vrouwen organisaties werd sterk de indruk verkregen, dat de bedoelde vergadering een mobilisatie tegen de Europese Defensie Gemeenschap beoogde.

Bij de N.V.B. viel sindsdien verhoogde samenwerking met de Duitse zusterorganisatie en de Duitse Vredesbeweging waar te nemen. De gemeenschappelijke strijd tegen de E.D.G. en tegen de remilitarisatie van West-Duitsland stond daarbij steeds in het middelpunt van de belangstelling. Kennelijk genoot het kweken van contact tussen vrouwen uit West-Duitsland en de andere E.D.G.-landen in die periode enige prioriteit.

Naast de versteviging van de band tussen de onder de communistische leiding agerende vrouwen, viel een streven waar te nemen ook niet-communistische West-Europese vrouwen meer te interesseren in de strijd tegen de E.D.G. en de Duitse herbewapening. In Nederland werkte deze gedachte door in het plan tot oprichting van een "Vrouwenliga voor de Vrede", waarbij men zich waarschijnlijk voorstelde een nieuwe sterker bemantelde organisatie voor vrouwen te creëren, die zich zou bewegen op het terrein van de communistische vredesactie, zonder echter te vervallen in waarneembare affiliaties met de communistische partij.

Soortgelijke "onverdachte" organisaties traden ook elders in West-Europa op en hadden tot taak een bijdrage te leveren tot de vorming van een breed front tegen de Europese Defensie Gemeenschap. De mogelijkheid van het in het leven roepen van dergelijke organisaties is vermoedelijk reeds in Januari 1954 te Genève besproken.

In het kader van deze activiteit werd op 26 en 27 Juni j.l. in

- Parijs -

Aan Zijne Excellentie
de Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen

te
's-GRAVENHAGE

Parijs een internationale conferentie gehouden, waaraan werd deelgenomen door een veertigtal vrouwen uit Frankrijk, Duitsland, Nederland, Italië en Engeland (zie de eerste alinea van de door U toegezonden bijlage). Men heeft zich daar beraden op de tegen de E.D.G. en de West-Duitse herbewapening te voeren acties. In het vrij omvangrijke comité van aanbeveling waren voornamelijk familieleden van in de tweede wereldoorlog omgekomen Fransen opgenomen. De weduwe van de Franse communist, Jean RICHARD BLOCH, bleek de eigenlijke leidster van de conferentie te zijn.

Aan het einde van de conferentie werd mevrouw BLOCH, tezamen met enige anderen, in een contactbureau gekozen, het welk de plannen van de conferentie zou uitvoeren en contact zoeken met alle vrouwenorganisaties, die in West-Europa zouden kunnen worden ingeschakeld in de strijd voor de vrede. Mevrouw BLOCH verzocht met grote nadruk om adressenmateriaal uit de E.D.G.-landen. Voor de communisten ligt in een dergelijk bureau een mogelijkheid tot het bereiken van die vrouwen, die met uitgesproken communistische organisaties niet meer in zee zouden gaan.

Vier ondertekenaars van de bij Uw voormelde brief gevoegde "Aufruf zu einem Freundschaftstreffen" waren op de conferentie te Parijs aanwezig. Blijkens de stempels op de enveloppe werd dit Duitse document op 30-10-1954 uit Parijs verzonden. De inhoud past volkomen in de huidige communistische agitatie tegen de verdragen van Londen en Parijs, in deze kringen aangeduid als "E.D.G. 2".

Opmerkelijk is, dat het communistische blad "Neues Deutschland" van 6-11-1954 een verklaring publiceerde van de presidente der I.D.V.F., waarin medegedeeld werd, dat het bureau dezer organisatie besloot een "wereldcongres van moeders ter verdediging van haar kinderen tegen oorlog, vóór ontwapening en vriendschap tussen de volkeren" bijeen te roepen.

Het is niet uitgesloten, dat de in de bijlage van Uw onderhavige schrijven vermelde internationale conferentie te Stuttgart op 27 en 28 November a.s. moet fungeren als spring-plank voor de I.D.V.F. om de organisatie van het hiervoren vermelde wereldcongres mogelijk te maken.

De bij Uw schrijven gevoegde bijlagen (Aufruf en enveloppe) worden U hierbij wederom aangeboden.

Afschrift van dit schrijven, alsmede van de Aufruf wordt toegezonden aan de Minister President en aan Uw ambtgenoten van Binnenlandse Zaken en Buitenlandse Zaken.

HET HOOFD VAN DE DIENST

A. U. F. R. U. F.

zu einem Freundschaftstreffen mit ausländischen Frauen

Persönlichkeiten aus denjenigen Ländern, die durch die EVG bedroht waren, folgten im Juni 1954 einer Einladung von französischen Frauen nach Paris.

Die Teilnehmerinnen dieser Konferenz waren tief beeindruckt von dem grossen Verantwortungsbewusstsein, dem festen Willen und der Tatkraft der französischen Frauen und der Mitarbeit der Frauen aus den anderen EVG-Ländern.

An der Ablehnung der EVG-Vorträge in Frankreich, wo sich die Befürworter der Kriegsvorträge dem Willen der friedliebenden Menschen beugen mussten, haben die französischen Frauen einen entscheidenden Anteil.

Die EVG ist zwar gescheitert, aber die Londoner Beratungen zeigen die Gefahr, dass die EVG in einer anderen Form durchgesetzt werden soll.

Denn schon bald müssen 500.000 unserer jungen Söhne damit rechnen den Waffenrock anzuziehen.

Die Rekrutierung unserer Söhne muss aber verhindert werden, denn die Aufrüstung hat immer zwangsläufig den Krieg nach sich gezogen. Heute würde ein Atomkrieg mit allgemeiner Vernichtung die Folge sein. Ein von uns aufgestelltes Heer würde nicht nur die langersehnte Wiedervereinigung unseres Vaterlandes verhindern, sondern die Gefahr eines Bruderkrieges heraufbeschwören und der Kampf eines Teiles Europas gegen den andern.

Die heutige Alternative ist vollständige Zerstörung oder Weltabrüstung. Da im Hinblick auf die gegenwärtige politische Situation Deutschland allein realpolitisch in der Lage ist, den Anfang zur Weltabrüstung zu machen, so muss unter allen Umständen eine deutsche Wiederaufrüstung jetzt verhindert werden.

Die westdeutschen Frauen wollen daher mit den ausländischen Frauen der früheren EVG-Länder auf einer neuen Konferenz in Deutschland die inzwischen gewonnenen Erfahrungen austauschen und die Fortsetzung ihrer Arbeit zur Erhaltung der Sicherheit in Europa beraten.

Bitte stimmen auch Sie diesem Aufruf bei und teilen Sie
bitte mit, ob es Ihnen möglich sein würde, an dieser
Konferenz, die am 27/28 November in Stuttgart stattfindet,
teilzunehmen.